

I den lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten.

Velkommen og lykke till! Tove Rutle – lagleder

Regnvejrsgang

Jeg har valgt diktet «Regnvejrsgang i november» av den danske poeten Ebba Munk Pedersen. Tittelen virker trist, men bedrar. Dette er et optimistisk dikt om å «vælge lyset frem for skyggen» og male dagene i vår egen farge. Et dikt om glede, – tross alt. Jeg kom til verden med en lys tone i sinnet og anlegg for glede. Allikevel, i perioder, har dagen vært uten glede og natten uten trøst. På tampen av en slik periode, var første tegn på bedring at jeg så verden i farger igjen – i noen minutter. En rinfrossen ettermiddag på Nesodden i grårosa lys med hvite, bustede bjerkekviser, kjente jeg blusset av glede over vinterlys og farger.

Jeg liker at diktet nettopp ikke forneker virkeligheten, men at dikteren med et humoristisk skråblikk tar fram malerpenselen og setter sin egen farge på tilværelsen. Den livsfølelsen kjenner jeg meg hjemme i. Dessuten appellerer diktet til min fargeglede. Farger gir meg stadig lykkestøt, ofte i helt hverdagslige situasjoner.

Jeg vet ikke mye om poeten, men diktet er tonesatt av vise- og folkesangeren Pia Raug (f. 1953) som hadde «Regnvejrsgang i november» med på sin debut LP i 1978. I et intervju med avisen *Politiken* i 2013 gjengis sitatet:

«Skulle sangen blive det eneste spor, jeg sætter mig, ville det egentlig være helt okay... hvis den sang bliver den pil ud i fremtiden, skal jeg være taknemmelig for, at det lod sig gjøre» (1).

I samme intervju karakteriseres sangen som en del av danskenes musikalske felleseie. Kanskje den også kunne bli et del av vårt norske felleseie? I hvert fall ville jeg unne enhver å lytte til trubaduren Flemming Behrend sin framføring på YouTube (2).

I lyrikkstafetten vil jeg utfordre min gode kollega, førsteamanuensis ved UiT Norges arktiske universitet, Torsten Risør, med samme fødeland som poeten. Vi er begge med i kollega Arild Vedviks poesiring som sender oss dikt, bilder og kunstnerbiografier på epost. Den er åpen for alle og en daglig glede. Det var her jeg oppdaget Ebba Munk Pedersens dikt en novemberdag i 2014 (3).

Hilsen fra
ELISE KLOUMANN

Regnvejrsgang i november

Jeg vil male dagen blå,
med en solskinnstripe på,
vælge lyset frem for skyggen,
gi' meg selv et puf i ryggen,
tro på alting selv på lykken.
Jeg vil male dagen blå.

Jeg vil male dagen gul,
solen som en sommerfugl,
sætter sig på mine hænder,
alle regnvejrsgange ender,
det står maj på min kalender.
Jeg vil male dagen gul.

Jeg vil male dagen rød
med den sidste roses glød,
jeg vil plukke kantareller,
løvetand og brændenælder,
leve i dét nu, der gjælder.
Jeg vil male dagen rød.

Jeg vil male dagen grøn,
dyb og kølig flaskegrøn,
sætte tændte lys i stager,
glemme rynker, dobbelthager,
håpe på mit spejl bedrager.
Jeg vil male dagen grøn.

Jeg vil male dagen hvid,
nu hvor det er ulvetid,
købe franske anemoner
for de sidste tyve kroner,
lytte til Vivaldis toner.
Jeg vil male dagen hvid.

Jeg vil male dagen lys,
strege ud og sætte kryds,
jeg har tusind ting at gøre,
klokken elleve femogfyrre,
blev november hængt til tørre.
Jeg vil male dagen lys.

EBBA MUNK PEDERSEN

ILLUSTRATION: COLOURBOX/NOOFEST

REFERANSER

1. <http://politiken.dk/navne/foedselsdage/ECE1903668/sangerinden-der-kan-sit-fadervor-fyllder-aar/>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=AoNWOWUKrog>
3. PoesiRingen@gmail.com